

ACTA NÚM. 2/2017

Núm. de la sessió: 2/2017

Caràcter: ordinària

Data: vint-i-u d'abril de dos mil disset (21/04/2017)

Horari: de les cinc a dos quarts de set de la tarda

Lloc: A la seu del Consell Comarcal

Hi assisteixen:

Sr. Jaume Busquets i Arnau, president del Consell d'Alcaldes

Sr. Joaquim Mateu i Bosch, alcalde d'Aiguaviva

Sr. Albert Serrats i Llach, alcalde de Bordils

Sr. Martí Vallés i Prats, alcalde de Cassà de la Selva

Sr. Jordi Tarradas Manté en substitució de la Sra. Roser Estañol i Torrent, alcaldessa de Cervià de Ter.

Sr. Jesús Font i Galí, alcalde de Flaçà

Sr. Narcís Boschdemont i Esparraguera, alcalde de Fornells de la Selva

Sra. Marta Madrenas i Mir, alcaldessa de Girona

Sr. Josep Vidal i Mias, alcalde de Juià

Sr. Fermí Santamaria i Molero, alcalde de Llagostera

Sr. Albert Peracaula i Bosch Sacoma, alcalde de Madremanya

Sra. Montse Garcia presidenta de la comissió gestora de l'Ajuntament de Medinyà

Sr. Jordi Viñas i Xifra, alcalde de Salt

Sr. Francesc Xavier Casanovas i Busquets, alcalde de Sant Andreu Salou

Sr. Joaquim Roca i Ventura alcalde de Sant Gregori

Sr. Marc Puigtió i Rebollo alcalde de Sant Julià de Ramis

Sr. Robert Vilà i Brugués, alcalde de Sant Martí Vell

Sr. Roger Torrent i Ramió, alcalde de Sarrià de Ter

Sr. David Mascort i Subiranas, alcalde de Vilablareix

Sílvia Bartrolí i Besalú, gerent

Jordi Batllori i Nouvilas, secretari

Hi assisteixen com a convidats el Sr. Josep Rull i Andreu, conseller del Departament de Territori i Sostenibilitat, el Sr. Jordi Xargay, president del Fòrum Comarcal de l'ACM, el Sr. Jordi Agustí director de l'Agència Catalana de l'Aigua i el Sr. Eudald Casadesús delegat del Govern a Girona.

Excusen la seva absència:

Sr. Pere Lluís Garcia i Palou, alcalde de Besanó

Sr. Lluís Freixas i Vilardell, alcalde de Campllong

Sr. Carles Espígol i Camps, alcalde Canet d'Adri

Sr. Daniel Cornellà i Detrell, alcalde de Celrà

Sra. Roser Estañol i Torrent, alcaldessa de Cervià de Ter.

Sr. Josep Maria Vidal i Vidal, alcalde de Llambilles

Sr. Pere Cabarrocas i Sitjes alcalde de Quart

Sr. Ramon Costa i Palomeras, alcalde de Sant Joan de Mollet

Sr. Josep Aulet i Aleñà, alcalde de Sant Jordi Desvalls

Sr. Josep Massó Masos, alcalde de Viladasens

1. Lectura i aprovació, si escau, de l'esborrany de l'acta del proppassat 17 de febrer de 2017.

S'aprova, sense modificacions, l'esborrany de l'acta corresponent al dia 17 de febrer de 2017 que ha estat cursat amb anterioritat a la sessió a tots els alcaldes i alcaldesses.

2. Assistència i intervenció de l'Hble. Sr. Josep Rull i Andreu, conseller del Departament de Territori i Sostenibilitat.

El president agraeix l'assistència del conseller de Sr. Josep Rull i Andreu, conseller del Departament de Territori i Sostenibilitat. Manifesta que van portar a terme un Consell d'Alcaldes fa un parell de mesos en el que hi va assistir el Sr. Buch president de l'ACM i van tractar diferents temes entre els quals l'ACA i hi va estar un 90% present durant la sessió. Es va creure oportú enfocar un Consell d'Alcaldes per parlar d'aquest tema i la problemàtica existent als nostres municipis. Agraeix la presència del Sr. Jordi Xargay president del fòrum comarcal i membre de l'executiva de l'ACM, que alhora també és president del Consell Comarcal del Pla de l'Estany. També la presència del director general de l'ACA el Sr. Jordi Agustí i del Sr. Eudald Casadesús delegat del govern i del Sr. Pere Saló.

El president comenta que els municipis tenen un problema amb el pagament del cànon. Tampoc troben adients algunes de les respostes que a vegades els dona l'ACA sobre alguns temes. Posa l'exemple de la neteja de lleres, l'ampliació, millora o realització d'estacions de sanejament...

El Sr. Xargay aclareix que el Pla de l'Estany no s'ha annexionat al Gironès. Personalment ve com a representant de l'ACM en representació del Sr. Buch que no ha pogut assistir a aquesta sessió. Agraeix al conseller, a la conselleria de política territorial i a tot l'equip del conseller la seva presència. Com a representants de l'ACM estan a la disposició del món local per tot en el que els puguem assessorar, informar o ajudar.

El Sr. Rull dóna les gràcies al consell comarcal per haver-los convidat i a l'Associació Catalana de Municipis per haver patrocinat aquesta trobada. Abans li ha comentat al president que els agradaria tornar a venir per plantejar un Consell d'Alcaldes on es parli de tots els altres aspectes. Ara assisteixen a un per setmana, la setmana passada van anar a Osona i la setmana que ve a l'Alt Empordà. Per ells és un repte, a l'Alt Empordà són 68 municipis i és complicat. A Osona tenen 49 municipis. En aquests consells d'alcaldes hi anem amb tota l'estructura del Departament. Expliquem l'existència de quatre blocs diferents d'actuació: El primer Infraestructures de mobilitat i transport públic, el segon Medi ambient i sostenibilitat amb les dues grans empreses públiques que són: l'ACA i l'Agència de Residus. En tercer lloc i molt important l'Urbanisme i ordenació del territori. Explica que han acabat d'enllestir l'avantprojecte de territori que és una fusió entre la llei de política territorial de principis dels anys 80, la llei d'urbanisme, la llei d'urbanitzacions amb dèficit i la llei del paisatge. Recorda que tenim una llei d'urbanisme de l'any 2002 que és una llei de talla única i estableix les mateixes exigències tant en un municipi de 215.000 habitants, com per un municipi de 200 o 300 habitants. Un exemple car seria en el tema de la reserva de sostre per habitatge protegit. El primer municipi que va fer un Pla d'Ordenació municipal va ser Terrassa. L'establiment de reserva de sostre per habitatge protegit és el mateix per Terrassa que hi ha demanda acreditada que en altres llocs que no n'hi ha ni n'hi haurà. Pel que fa al sòl no urbanitzable i en tot allò vinculat al catàleg de masies s'ha realitzat una modificació a la llei d'acompanyament que ens permetrà fer-ne una gestió més adequada. Pel que fa a la figura dels POUMS li van

donar una dada: només una tercera part dels municipis catalans tenen POUM. Afortunadament Catalunya és un país molt endreçat. S'ha fet molt bona feina. Des de l'assumpció de l'autonomia tots els municipis de Catalunya tenen planificació urbanística ja sigui en format de POUM, o de normes subsidiàries o altres instruments. Una dada que el va sorprendre molt és que el termini mitjà de tramitació d'un POUM que és de nou anys. Nou anys, com a concepte, vol dir que hi ha tres cicles econòmics diferents: la pujada, la crisi i la recuperació. Mentre vas tramitant un POUM hi haurà uns termes difícilment adaptables a la realitat. El nostre Departament tramita centenars de modificacions de POUMs amb terminis molt dilatats. Creu que aquesta lentitud fa perdre oportunitats. Ara el que necessitem són uns instruments de planificació que siguin sòlids en el que realment és important però en tot allò que fa referència a usos tinguin més flexibilitat i capacitat d'adaptar-se a les oportunitats que puguin aparèixer. Alguns temes ja s'han plantejat al Gironès i és justament la capacitat de fer instruments de governança supramunicipal a través de la planificació de l'activitat econòmica. Si els sembla bé amb el director general els agradaria poder-ne parlar. El quart bloc és tot allò que fa referència a polítiques de muntanya. Comenta que no es tracta només de les deu comarques específicament de muntanya sinó que tenen uns 300 municipis que tenen la consideració de municipis de muntanya. Exposa que Tossa de Mar es considerat un municipi de muntanya d'acord amb la llei de muntanya de l'any 1983. Avui es centraran en l'àmbit del Medi Ambient i en l'Agència Catalana de l'Aigua. Creu que aquesta és una de les grans estructures d'estat existents. El primer que ha de fer és reconèixer que els últims anys han sigut anys poc afortunats en relació a la gestió de l'ACA. Poc afortunats perquè el nivell d'endeutament que es va assolir va ser exageradament alt. Són conscients que des de l'ACA hi ha hagut una interlocució amb els consells comarcals i amb els ajuntaments en l'àmbit del sanejament en els que s'ha exigít molt. En determinats casos d'una manera exagerada. L'ACA ha estat percebuda durant 5 o 6 anys com una eina molt rotunda i molt rígida amb molt poca capacitat d'inversió i amb molta exigència alhora d'aconseguir millors nivells d'estalvi i d'exigència. S'ha exigít molt al món local i aquest s'esforçava però no tenia cap mena de retorn. Ara estem gestionant un nou sistema de governança en l'àmbit del sanejament. D'aquesta manera els que gestionin millor podran aprofitar els recursos que ells mateixos han generat. Juntament amb l'ACM i la Federació de Municipis estem plantejant un nou sistema de governança a l'entorn del cànon de l'aigua i vinculat al sanejament. Es volen canviar els mecanismes de manteniment i a la gestió de nova inversió. Comenta que aquest és un punt bàsic en el sentit de la corresponsabilitat fiscal vinculat al cànon de l'aigua. L'any 2010 l'ACA tenia un endeutament de 1.480 milions d'euros. Aquet els impedia fer res fins al punt que es van haver de prendre decisions de canvis de circuits interns de tramitació administrativa per evitar que es poguessin fer coses. Ara hi ha un cert canvi de cicle i han aconseguit desactivar tots aquests elements. Hi va haver un any de traspàs del 2015-2016 en el que no vam poder executar tot el pressupost d'inversions perquè les exigències de tramitació eren molt feixugues. Ara ja tenim la màquina preparada. Hem passat de 1.480 milions a 207 milions d'euros d'endeutament. Ha estat un esforç col·lectiu extraordinari. Vol donar les gràcies a l'administració local: als ajuntaments, als consells comarcals, als consorcis, a l'àrea metropolitana de Barcelona.... Aquestes xifres s'han aconseguit amb l'esforç de tots. Sense aquest sacrifici compartit que ha fet patir molt ara no podríem revertir la situació. Explica que s'ha recuperat la capacitat d'inversió per part de l'ACA. En els propers cinc anys podrem fer una inversió d'uns 600 milions d'euros. En els propers anys, tant amb un escenari d'una Catalunya independent o autònoma, la punta de llança d'inversió pública de la Generalitat serà l'ACA. Tenim el cànon de l'aigua i aquest ens permet recaptar cada any 460 milions d'euros. En el Departament els tres àmbits on tenim capacitat d'inversió per ordre d'importància són l'Incasol amb 99 milions d'euros. S'ha de tenir en compte que gestionem les fiances vinculades al parc d'habitatge de la Generalitat de Catalunya.

L'Agència Catalana de l'Aigua que ara ja comença a recuperar aquesta capacitat d'inversió i l'Agència de Residus perquè també disposem dels canons. Tenim marge d'actuació. Tenim el 97,1% de la població sanejada amb 510 depuradores. A Andalusia el nivell de sanejament no arriba al 40%. Tenen grans ciutats que no tenen sistema de sanejament perquè en el seu moment no van prendre la decisió de crear un tribut ambiental com el cànon de l'aigua ni tampoc el cànon de sanejament. Aquesta és una de les eines fonamentals. La bona notícia és la del 97,10% de la població sanejada amb 510 depuradores, la mala notícia és que per sanejar aquest 2,9% els hi calen fer 700 sistemes de sanejament amb un cost d'uns 1200 milions d'euros. Ara comencem a fer un plantejament de sanejament als municipis per sota de 2.000 habitants. Petites actuacions que algunes són depuradores, altres sistemes de sanejament de nuclis dispersos. És en aquest sentit quan el cànon de l'aigua agafa tot el sentit de solidaritat interna de país. Allà on hi viu més gent, aquells de la zona litoral on tenim la població sanejada ajudaran a pagar aquelles petites actuacions dels àmbits que encara no tenen el sistema de sanejament adequat. Ara hem sortit del pou i en els cinc propers anys podrem invertir 600 milions. Ja s'han activat alguns programes concrets per tal d'actuar amb rapidesa. Un dels primers programes són les línies de subvenció per a l'abastament en alta. Aquets és destinaran a municipis i també a una visió supramunicipal. A l'any 2016 s'hi van destinar 10 milions, a l'any 2017 10 milions i a l'any 2018 10 milions. I uns 18 milions per sistemes d'abastament en alta supramunicipal pels casos que tenen aqüífers contaminats, nitrats... per contaminació natural o provocada per una activitat econòmica. Tenim una línia de treball en l'àmbit de seguretat de lleres, alguns mecanismes concrets en l'àmbit de sanejament. Tot el que està vinculat amb el sanejament ho volem canalitzar a través del nou model de sanejament. El president va dir una expressió: poca fressa i molta endreça. Tenim un sistema de sanejament que és absolutament anàrquic, tenim sistemes de sanejament, gestions fetes per les preexistències com són el Consorci d'Aigües de la Costa Brava, el Consorci del Besós, el Consorci Penedès Garraf, el Consorci del Bages, l'Àrea Metropolitana, alguns ajuntaments, consells comarcals, algunes depuradores, unes 180, gestionades directament l'ACA... La funció de l'ACA no és gestionar depuradores. Amb aquest sistema tant fragmentat el plantejament raonable de la corresponsabilitat en la gestió del cànon de l'aigua és impossible. S'ha de fer endreça i simplificar les entitats representatives. Estem en condicions de fer aquest plantejament. Que siguin les entitats representatives les que gestionin el cànon de l'aigua. Explica que tenen per una banda l'Àrea metropolitana de Barcelona que té competències en l'àmbit del sanejament i del conjunt de cicle de l'aigua i per l'altra les preexistències: el Consorci d'Aigua de la Costa Brava, els consells comarcals, cinc o sis grans municipis de Catalunya amb una població superior a 90.000 habitants. La proposta que posen sobre la taula és: autonomia a canvi d'endreça, més poder pel món local, més poder pels consells comarcals, més poder a les preexistències, capacitat de cogestionar a canvi de tenir un sistema simplificat. La planificació la farà l'ACA però els estàndards de manteniment els gestionaran aquestes entitats. S'hauran de preveure la realització de les 700 inversions. Si les ha de gestionar l'ACA es tardarà molt però si això es descentralitza tindran una major capacitat per transformar millor el país. En darrer lloc en el camp del sanejament hem fixat dos escenaris pel que fa al pla de gestió de conques de Catalunya. Un primer horitzó fins a l'any 2021 i un altre fins al 2027. En qualsevol cas sempre que hi ha una planificació tenint en compte que la competència és municipal. La voluntat es protegir els alcaldes i alcaldesses d'un municipi que no tinguin depuradora i que puguin ser denunciats per abocaments. S'entén que hi ha una permissibilitat per part de l'ACA en la mesura que no tenim els recursos suficients per fer totes les depuradores de cop. En darrer lloc comenta que li donen importància al Ter. Aquesta legislatura s'ha constituït la taula del Ter amb l'objectiu de garantir cabals ecològics i reduir els transvasament cap a l'àrea metropolitana de Barcelona. La voluntat és que no es faci si no hi ha aportacions d'altres conques. Es

vol intensificar la tasca de les desalinitzadores, portant a terme polítiques d'estalvi i el més important posant en valor la planta de regeneració d'aigua del Llobregat. Explica que en aquesta es fa un tractament d'osmosi inversió aconseguint aigua de molta qualitat. Amb aquestes actuacions els permetrà fer un pla de reducció de les aportacions a l'àrea de Barcelona fent un exercici de reconeixement de la solidaritat infinita dels territoris de la conca del Ter cap a l'àrea de Barcelona. Comenta que la queixa formulada pel que fa al pagament del cànon i del qual no hi ha hagut retorn ha estat una queixa compartida per tots els territoris. Durant els darrers 6 anys no es podia fer pràcticament res però ara no ho poden fer tot de cop.

El Sr. Agustí comenta que una de les queixes que més li formulen és que paguen molt i reben poc. Hem estat molt anys endeutats. Un endeutament molt elevat. Ha estat necessari sincronitzar la ràtio d'endeutament. Era un endeutament d'obres hidràuliques, d'abastament, d'obres que estan funcionant i que es van fer més ràpidament del que es tenia finançament per pagar. Al final va ser necessari deixar-ne de fer per procedir a pagar-les i sincronitzar les dues velocitats. Explica que el mes passat van fer el pagament més important que ha fet l'Agència Catalana. Aquest els feia patir perquè no sabien si ho podrien pagar. Es va poder pagar en termini i forma amb un import de 130.000.000 d'euros. A finals d'any l'endeutament serà de 207 milions d'euros. Comenta que de l'import demanat se n'ha retornat el 80%. Ara tenim uns ingressos 460, tindrem un endeutament d'un 40%. Amb el nou model que demana la racionalitat de l'administració i a efectes de tota la normativa d'estabilitat pressupostària a partir d'ara l'ACA no utilitzarà crèdits. Les obres que farem les farem amb el que disposem. Tots els diners que dedicàvem a pagar els bancs servirà per fer aquestes obres. A l'any 2021 els quedaran 40 milions, una part molt petita de deute i per tant pujarà la capacitat d'inversió encara més. Fins a l'any 2021 farem totes les obres que estan previstes al quadre que es va aprovar. Són les obres que es paguen amb el cànon de l'aigua. L'aigua és un bé universal del qual tots en som copropietaris, algú en nom de tots ha de gestionar la copropietat, l'ACA és un administrador de la propietat col·lectiva. És una funció mil·lenària. Fa molts anys que es gestiona l'aigua perquè tothom en tingui. El que s'ha de fer és no només gestionar-la perquè tothom en tingui donant permisos sinó fer que tothom amb una situació d'equilibri pugui gaudir d'aigua pels diferents usos existents: ús de boca, industrial, per regar... Aquesta administració s'ha de fer buscant l'equilibri a través d'una bona gestió. També hem de procurar que sigui bona i que serveixi per beure. No només quantitat sinó qualitat. La qualitat de l'aigua té un cost. Aquest es paga amb depuradores, controls, controls a les indústries, exigint a les indústries... Es disposa de 510 depuradores pagades amb el cànon. Aquesta despesa que preservar l'aigua l'hem pagat entre tots. Per aquest motiu es va crear el cànon que s'utilitza per preservar l'aigua. S'han de portar a terme les funcions de preservar, controlar, inspeccionar, exigir... Fem una gestió de l'equilibri dels drets, de les obligacions i de les mesures de protecció de l'aigua per protegir-la en nom de tots. A tothom li fa mal pagar el cànon però és una despesa col·lectiva que s'ha de pagar entre tots i de forma solidària. Un dels mèrits que té el cànon de l'aigua és l'equilibri territorial. Ha de pagar més el que està aigües avall. Catalunya els municipis més grans estan aigües avall dels rius. El sanejament és una competència municipal però és singular i diferent de les altres. En qualsevol altra competència municipal si es fa malament en surten perjudicats els seus veïns i els passarà factura al cap de quatre anys. En el sanejament no és així, quan un no ho fa bé el que perjudica és el que està aigües avall. Un municipi en perjudica a un altre i en nom de tots aquests la gestió l'ha de fer l'administració hidràulica. Aquesta competència local és un interès general. Aquesta competència transversal fa que sigui molt interessant el model que es va dissenyar a Catalunya. Quan va començar la democràcia cap alcalde tenia com a prioritat disposar d'una depuradora. Les prioritats eren fer l'enllumenat, endreçar els carrers, disposar de

centres cívics, de biblioteca, de piscina... El que volem ara és endreçar els rius, les platges... Explica que les platges de Catalunya, inclòs les del voltant de Barcelona, tenen bandera blava i és perquè els rius que hi arriben ho fan en bones condicions. El riu Besòs arriba bé i a la platja on arriba té una qualitat bona segons la directiva europea d'aigües de bany. Aquest model va instaurar que malgrat que el sanejament fos una competència municipal subsidiàriament es farien les depuradores a través d'un tribut assumit per tots. A través del cànon fem les depuradores allà on toqui i quan toqui. La transversalitat del cànon fa que qui està aigües avall posa diners a una bossa perquè el que està aigües amunt tingui una depuradora. El municipi d'aigües amunt sol ser petit i no té capacitat econòmica d'assumir el cost de fer una depuradora i tampoc en pot assumir el seu funcionament. Aquest sí que es pot mantenir si es fa conjuntament. Els grans ajuden als petits perquè la qualitat de l'aigua a baix sigui bona. Si es capta aigua avall aquesta ha de ser prepotable. Perquè funcioni aquest model hi ha d'haver una solidaritat. Explica que quan es fan les balances s'ha de tenir clar que una part del cànon serveix per al funcionament de l'ACA. Amb el 10% del cànon es paguen els 600 treballadors i es mantenen els cinc edificis. El 47% és per fer funcionar les depuradores, la part de gestió del medi i la part de gestió dels embassaments. La resta, el 43%, és la part que serveix per fer inversions. Fins ara servia per a pagar les velles i a partir d'ara els servirà per pagar les noves. Quan algú fa el balanç i comenta que no té retorn ha de pensar que ja té la depuradora i que aquesta està pagada i per tant forma part d'aquest 43% d'inversió.

El Sr. Mascort manifesta que està d'acord amb el plantejament que fan del cànon. Creu però que seria just que els municipis, amb els diners que hi aportem, servissin per cobrir el cost del sanejament de les aigües. El que no sembla massa normal és que l'ajuntament a més del pagament el cànon després hagi d'assumir una part d'aquest cost. Exposa el cas dels que estan a l'àrea urbana de Girona. Han d'assumir el cost que té el servei de sanejament. A final d'any han de pagar una factura a l'empresa que el realitza. Creu que amb el funcionament del cànon, tal i com l'han explicat, aquest hauria d'incloure assumir aquest cost. El director ha explicat que paguem per concepte de cànon. Els ajuntaments hi aportem una quantitat important. Exposa que fins al 2011 era l'ACA la que assumia tot aquest cost.

El Sr. Agustí respon que aquest és un tema que s'ha parlat diverses vegades. A Catalunya el cànon ho paga tot: l'explotació i la inversió. El perquè de que els ajuntaments ho han de cofinançar és fruit d'una circumstància. Al 2011 l'ACA es va haver d'ajustar i ho va fer mitjançant dues vies. Per una banda es van reduir els costos amb les noves licitacions de les gestions de les depuradores. Tot tenia un cost inferior. L'ajust del mercat que hi va haver en tota l'economia va facilitar la davallada dels preus de gestió. Es van trobar alguns casos amb diferents administracions actuant que a través de diferents mecanismes no teníem possibilitat de baixar. Estàvem bloquejats. Es va decidir reduir l'aportació del finançament. Es pretenia que es fessin exercicis d'estalvi. L'estalvi en algunes es va aconseguir mitjançant la licitació i en d'altres es va haver d'aconseguir amb la no millora del finançament per part de l'Agència. En la majoria de llocs s'ha aconseguit, en d'altres no. A Girona no hi ha hagut manera d'ajustar els costos. Nosaltres no hem apujat el finançament. Els que s'han ajustat no hi ha hagut cap problema, però els que no ho han fet han demanat una aportació extra. La voluntat de l'Agència era ajustar-nos als preus de mercat i ho hem aconseguit majoritàriament menys alguns casos concrets. El preu de mercat pot pujar o baixar. A Girona no es va licitar el servei. Hi ha una estructura històrica de costos en la que no hi ha preu cert. Es va haver de frenar d'aquesta manera. Els hi sap greu.

El Sr. Mascort entén el que ha explicat però pregunta, per a municipis com el seu, quina

és la solució.

Es respon que han de treballar per abaixar aquests costos.

El Sr. Mascort comenta que ells no són membres d'aquesta empresa que senzillament hi aboquen. Tergisa ens realitza un servei i prou.

El Sr. Agustí comenta que cal ajustar-se als preus de mercat. Aquest és una manca de l'exercici que s'havia d'haver fet i que molts han fet.

El Sr. Rull comenta que si algú ho ha pogut fer, hi ha d'haver una certa equitat. No es pot buscar una solució específica per aquest indret perquè es desballestaria tota la coherència de la nostra gestió. Manifesta que s'ha d'acabar de tancar el nou model de finançament en format normatiu. Han pactat amb l'Associació de municipis i estan apunt de tancar-ho amb la Federació de municipis. Es traslladarà amb una norma de rang legal. El plantejament que tenen és fer una proposició de llei. Els projectes de llei tenen una tramitació molt més llarga. Una proposició de llei és més ràpida. Les dues entitats municipalistes s'han de posar d'acord amb l'àrea metropolitana a través d'un text pactat signat pels diferents grups parlamentaris. Una proposició de llei amb consens es pot aprovar amb 2 o 3 mesos. La setmana que ve s'han de reunir per seguir negociant.

El Sr. Agustí explica que el nou model de sanejament té una versió nova. Sap que fer una depuradora no és senzill perquè és una obra que comporta problemes d'ubicació i fa perdre vots. Als anys 80 quan es va decidir que el món local no estava prou madur per fer aquesta gestió. Entravem a la democràcia. Durant aquest temps el món local ha après molt a gestionar serveis públics. Ara està molt organitzat i gran part dels ajuntaments disposen d'enginyers municipals. Als anys 80 només en tenien Girona i Figueres. Els ajuntaments tenen equips tècnics i saben gestionar bé els serveis públics. Disposem d'unes noves estructures que són els consells comarcals per aquells ajuntaments petits que necessiten mancomunar la prestació de serveis. Els consells comarcals són un gran instrument. Estan ben dotats, saben prestar i gestionar serveis. Volem deixar de fer aquest paper i descentralitzar-nos en aquestes figures: els ajuntaments grans i els consells comarcals. Canviarem el mecanisme actual de control que és molt rígid. Fins ara hi ha molta tutela fruit del moment en què no es van fer bé les coses. Ara tenim un sistema molt desendreçat. Hi ha ajuntaments que s'han consorciat, mancomunitats, alguns ajuntaments de forma individual, 182 depuradores que les gestiona l'ACA. La funció de l'ACA no és gestiona depuradores sinó promoure que es facin i que el món local se les quedi i les gestioni. El nou model va en aquesta direcció. Es volen traslladar les 182 depuradores al món local. Entenen que no poden anar als municipis petits sinó que aniran als consells comarcals. Hi ha ajuntaments molt petits que gestionen depuradores i anualment els hi transferim 15.000 euros. Creuen que és una carrega molt elevada per un poble de 700 habitants. S'ha d'endregar aquesta situació a través dels consells comarcals. S'han de transferir totes les depuradores que gestiona l'ACA i les que estan gestionant els ajuntaments petits als consells comarcals a canvi d'una participació en el cànon de l'aigua. Es calcularà a priori i no serà com a contribució de fons. Es pactarà un percentatge i aquesta quantitat es rebrà mensualment. Els consells tindran plena autonomia. Creu que amb la descentralització i amb la garantia de l'ingrés del cànon podran gestionar adequadament el sanejament. Les inversions també es consensuaran amb el món local. Les obres que hem de fer nosaltres, que les faci el món local a través dels convenis. Passarem de la tutela a l'autonomia i del control rígid a un control de confiança.

El Sr. Rull comenta que l'eficiència en aquest nou model es premiarà. Fins ara l'eficiència

se la quedava l'ACA. Obligàvem a gestionar millor i els que ho feien rebien menys recursos per part de l'ACA. En canvi ara els que gestionin millor podran aprofitar els rendiments d'aquesta gestió més adequada. Estan apunt de tancar aquest nou model de gestió. Calcula que a finals de maig es podrà tancar i es podrà entrar al Parlament per tal que sigui debatut.

El Sr. Mateu comenta que si ara es passa la gestió als ajuntaments potents i als consells comarcals i per tant en el traspàs s'inclou el personal de les depuradores es generarà un benefici. El cost del cànon no el reduiran i tindran un ajust de personal. Pregunta en què invertiran aquest benefici.

El Sr. Rull contesta que ho destinaran a més inversions. Comenta que les 160 depuradores no tenen un nombre molt elevat de personal per a la seva gestió. En la majoria dels casos han licitat la seva gestió. No es fa amb personal directe. Només se'n realitza una supervisió. Aquests recursos de supervisió es podran destinar a fer altres tramitacions que són més lentes i que no podem fer. Hi ha molts alcaldes i alcaldesses que es queixen de l'ACA alenteix els procediments. Ara alliberarem esforços de personal que ara fan tasques de supervisió i els destinaran a aquestes altres tasques del món local. Són conscients que també treballen des del seu Departament amb Urbanisme i la diferencia és que els procediments urbanístics estan taxats pels terminis des d'un punt de vista dels tràmits.

El Sr. Vallés vol preguntar per les subvencions per fer pous. Per una banda afavoreixen i estan pensades per inversions molt grans i té una certa lògica. També tenen una destinació a pobles molt petits. Pregunta pels pobles mitjans, com el seu, d'entre 8.000 i 10.000 habitants. Tenen dificultats per aconseguir subvencions per fer inversions relativament petites. Posa l'exemple d'ara mateix en què volen obrir un pou i els costarà 80.000 euros. La xifra no arriba als 180.000 euros que estipula la subvenció. Pregunta si hi haurà algun canvi i es podrà afavorir als pobles mitjans perquè tinguin més accés a les subvencions. La segona pregunta és referent a si l'ampliació de la depuradora que dona servei als municipis de Cassà de la Selva i de Llagostera que ja està pressupostada es tira endavant.

El Sr. Agustí contesta que les subvencions estan molt orientades a pobles petits. Hi ha un mecanisme bastant enginyós dels 300 euros per cada 1.000 metres cúbics. Aquesta és una manera de poder repartir molt el finançament en el territori a municipis petits que són els que tenen més dificultats. Posa l'exemple de quan un alcalde d'un municipi de 500 habitants els va a veure i els hi diu que tenen el pou contaminat, els explica el cost de fer un pou i el de connectar-se al municipi veí que li costa 350.000 euros. Aquest evidentment no hi pot fer front. Al final han d'ajudar als més petits. L'abastament als pobles d'interior o als pobles petits no està gairebé. Aquest no es pot solucionar si no es fa amb l'atorgament de subvencions. Per això s'ha realitzat mitjançant aquest mecanisme que fomenta que es destinin a pobles petits. Aquest mecanisme ha servir per dispersar molt aquests diners. Amb la primera ordre de subvenció ho han fet així i els hi ha sortit bé. Ara han introduït algunes modificacions per al segon paquet de 10.000.000 euros. A la tercera haurem d'intentar ajudar als municipis mitjans però ja haurem resolt tots els problemes dels municipis petits. Aquestes subvencions estan pensades per posar els 10.000.000 milions d'euros al territori. Malgrat moltes vegades s'ha estat molt rigorós amb als ajuntaments amb les subvencions d'abastament hem sigut molt generosos buscant les màximes facilitats. A nivell de pagament hem explorat al màxim la llei de subvencions per poder permetre a l'ajuntament que quan hagi de pagar al contractista que ha realitzat l'obra ho faci amb diners rebuts de l'ACA. Si l'ajuntament els fa arribar la certificació d'una obra

aprovada, que no vol dir pagada, l'ACA li farà la transferència. Moltes subvencions demanen que la factura estigui pagada, en el nostre cas quan la factura estigui firmada enviarem el finançament. L'ACA ara paga al dia. Paga cada 10 dies. D'aquesta manera dins el període de pagament l'ajuntament podrà pagar amb els diners rebuts de l'ACA. No volem angoixar als ajuntaments. Volem posar els 10.000.000 d'euros a resoldre molts problemes dels municipis petits. La tercera fase d'aquesta subvenció s'obrirà als pobles mitjans.

El Sr. Rull manifesta que han donat dues subvencions al Gironès. Una al municipi de Cervià de Ter per valor de 150.000 euros la qual s'ha subvencionat el 88% del cost de l'actuació. El segon cas el 69% per valor de 215.000 euros a Viladasens amb un percentatge del 88,99% Aquest era l'objectiu i la idea era injectar aquests diners al territori amb les màximes facilitats.

El Sr. Peracaula comenta referent a les poblacions petites que el seu poble té 300 habitants. S'ha dit que hi havia dos períodes fins al 2022 i llavors del 2022 al 2027. No li ha quedat clar si al 2027 aquestes comunitats tant petites ja en tindran o seran fins als 1.000 habitants. En el seu cas tenen depuradora. Als anys 80 se'n van fer tres o quatre com a proves pilot. Aquí es va considerar que no funcionaven. El cost d'explotació de la seva els resulta molt bo i molt reduït. Pregunta per les noves depuradores que ara preveuen pels micromunicipis i si també es preveuen amb costos d'explotació molt baixos o seran les típiques depuradores dels municipis mitjans.

El Sr. Agustí respon que aniran de gran a petit. Amb 510 depuradores tenen el 97,1% de la població amb sanejament. Per sanejar el 2,9% de la població manquen 700 depuradores. Aniran de gran a petit i d'abocament a zona sensible a no abocament. Pot haver-hi dos municipis de la mateixa mida que un aboqui a una zona sensible i l'altre ho faci a una riera seca. Està clar que encara que tinguin el mateix tamany un serà primer que l'altre. Per tant s'anirà de gran a petit i d'abocament sensible a menys sensible. Tot i així Madremanya no està en aquest primer escenari. Estarà entre el 2022 i 2027. Fins al 2027 les tenim totes programades. El Pla de gestió està penjat a l'ACA. Hi ha dues llistes, la primera fins a l'any 2021 amb 600 milions. Quan diem que està programat amb els 600 milions vol dir que els tindran. No demanaran cap crèdit, aquest pla és sostenible perquè els 600 milions d'euros són els que els quedarà després de pagar els bancs. Les inversions del 2022 al 2027 també les podran pagar perquè l'agència ja no tindrà pràcticament endeutament i podran destinar 170 milions anuals a fer depuradores. Del 2022 al 2027 es podrà anar molt ràpid a fer les depuradores. El poble de Madremanya es troba englobat en el període 2022 i 2027. Pel que fa al tipus de depuradora fins ara es feien grans de formigó i ferro. S'han anat escalant fent una reducció d'escala i hem arribat a fer depuradores de municipis petits com les dels grans però amb una mida petita. Aquest no és el model desitjat. No es tracta de fer-les més petites sinó de buscar altres tipus i models de sanejament més adaptats al territori. Posa l'exemple de la realització de llacunatges amb sistemes més senzills de construcció i de manteniment. Es vol fer amb tecnologia més adaptada al territori i que sigui més econòmica de construcció i de manteniment.

El Sr. Vilà manifesta que el seu poble encara és més petit que Madremanya i amb cost del cànon que els van imposar cada any portaven a terme quatre buidades dels seus decantadors. Pensa que aquest sistema deu ser més rentable que una depuradora. A l'any 2010 ho van fer 4 vegades, a l'any 2012 3 vegades i a l'any 2015 encara en van poder fer 3. Cada com tenim menys diners. Ara només poden buidar 2 vegades. El cànon de l'aigua ens ha perjudicat. Pregunta si a les bases de les subvencions s'hi poden

incloure les buidades dels decantadors. Manifesta que cada buidada els costa 1.200 euros.

El Sr. Agustí entén que tenen fosses sèptiques i el seu cost de manteniment l'assumeix l'ajuntament. A banda l'ajuntament també fa front al pagament del cànon. Fins ara anàvem de gran a petit. Aquests decantadors no estan integrats dins del nostre sistema de sanejament. No els hem reconegut mai i per tant no transferim diners per fer-los funcionar. La manera d'endreçar tot això serà quan fem el canvi de model a través dels consells comarcals perquè en aquest moment tots hi entrareu i aquestes singularitats petites podran ser reconegudes.

El Sr. Rull comenta que altres pobles els han comentat singularitats d'aquests tipus. Amb el nou model hi podran entrar i es farà alguna mena d'ajust per donar major acompanyament a aquests casos concrets. La nostra previsió és que amb el nou sistema de sanejament i amb la gestió que puguin fer les mancomunitats, els consorcis i els consells comarcals hi haurà marge per fer-ho. Si veiem que grinyola es poden adoptar altres mesures. A l'any 2023 o 2027 es podrien transferir recursos per fer front a aquestes altres realitats que no s'expressen en forma de depuradores sinó mitjançant altres mecanismes més precaris. Entén el neguit plantejat. Esperen en els propers anys arreglar aquestes situacions. L'ACA no posarà cap denuncia en aquest sentit. La justícia ha entès que tots els municipis que estan dins d'aquesta planificació estan autoritzats per l'Agència a abocar atenent que no hi ha cap altre medi. Recorda que l'ACA és l'autoritat que ha de fer la supervisió de facto. Amb la modificació legislativa portada a terme i parlant-ne amb els diversos interlocutors de l'àmbit de la justícia, les darreres sentències que s'han emès sempre han estat beneficioses pels alcaldes i alcaldesses. Explica que aquest era un tema que a ells també els generava molt neguit perquè no disposàvem dels diners per fer depuradores però la competència és municipal. Aquest tema es va plantejar per part de l'administració anterior i ells mateixos ho han reforçat. En aquesta nova legislatura van veure que la prioritat era protegir els alcaldes i alcaldesses perquè els havíem collat molt en les èpoques de més dificultats de l'ACA. Fa una reflexió ampliada i demana la seva empatia en l'àmbit de l'ACA, les autoritzacions ambientals i la gestió urbanística. Exposa que estan sotmesos a un nivell d'atenció judicial ofegador. Com a Departament de Territori tenen molta pressió. El director de l'ACA està imputat, l'exsecretari de medi ambient està imputat, el director general d'urbanisme imputat... Estem en una etapa complicada. Són molt lents perquè l'atenció que s'hi realitza és molt considerable. Hi ha por a que se'ls plantegi una querella. El que volem fer és garantir l'interès general. Aquesta és la premissa màxima.

El president comenta que tenen ganes d'assumir noves competències si el seu finançament hi va aparellat. Quan el finançament no hi és o és insuficient sempre hi ha inquietuds. Per tant aquest és l'interrogant que cal aclarir. El que volen és assumir aquest nou servei.

3. Torn obert de paraula.

No n'hi ha.

La Presidència dona per finalitzada la reunió, de la qual, com a secretari, estenc aquesta acta.

El president
Jaume Busquets i Arnau

El secretari general
Jordi Batllori i Nouvilas